EVROPSKÁ
KOMISE

V Bruselu dne 14.9.2016
COM(2016) 594 final

2016/0284 (COD)

Návrh

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY,

kterým se stanoví pravidla pro výkon autorského práva a práv s ním souvisejících, jež se použijí na některá online vysílání vysílacích organizací a přenosy vysílání televizních a rozhlasových pořadů

(Text s významem pro EHP)

{SWD(2016) 301 final}
{SWD(2016) 302 final}

DŮVODOVÁ ZPRÁVA

1. SOUVISLOSTI NÁVRHU

• Odůvodnění a cíle návrhu

Digitální technologie usnadňují distribuci děl a dalších předmětů ochrany i přístup k nim, přičemž online přístupu k hudbě, audiovizuálnímu obsahu a hrám využívá 49 % evropských uživatelů internetu[1]. Provozovatelé vysílání a poskytovatelé služeb přenosu vysílání stále více investují do rozvoje digitálních a online služeb určených pro distribuci rozhlasových a televizních pořadů. Online nabídky provozovatelů vysílání zahrnují zejména služby souběžného vysílání (televizních a rozhlasových programů, které jsou přenášeny online, vedle tradičního družicového, kabelového nebo pozemního vysílání), služby zpětného zhlédnutí TV pořadů[2] a podcasty. I přes rozšiřující se paletu online služeb jsou pořady provozovatelů vysílání v režimu online často nedostupné evropským občanům žijícím v jiných členských státech. Kromě toho se škála televizních a rozhlasových programů z jiných členských států poskytovaných prostřednictvím služeb přenosu vysílání v celé EU liší.

Vysílací organizace denně vysílají mnoho zpravodajských, kulturních, politických, dokumentárních nebo zábavních pořadů, které formou licence získávají od jiných subjektů nebo které sami produkují. Tyto pořady zahrnují široký výběr chráněného obsahu, jako jsou audiovizuální, hudební, literární nebo grafická díla. K tomu je nutné vypořádat práva s mnoha nositeli práv. Práva je často nutno vypořádat v krátkém časovém rámci, zejména při přípravě pořadů, jako jsou zprávy nebo aktuální události. Aby vysílací organizace mohly své služby zpřístupňovat i za hranicemi států, musí vlastnit požadovaná práva pro příslušná území, což zvyšuje složitost vypořádání těchto práv. V případě družicového vysílání bylo vypořádání práv zjednodušeno uplatňováním zásady země původu, zakotvené ve směrnici o družicovém vysílání a kabelovém přenosu (směrnice 93/83/EHS), která provozovatelům vysílání umožňuje práva vypořádat pouze v jednom členském státě. Tato směrnice se ovšem nevztahuje na případy, kdy provozovatel vysílání práva vypořádává ke svým online službám.

Poskytovatelé služeb přenosu vysílání, kteří slučují vysoký počet televizních a rozhlasových programů do balíčků, rovněž čelí potížím při získávání všech potřebných práv k přenosu vysílání televizních a rozhlasových pořadů od vysílacích organizací. Směrnice o družicovém vysílání a kabelovém přenosu stanoví systém povinné kolektivní správy pro kabelový přenos televizního a rozhlasového vysílání z jiných členských států. Tento systém, který vypořádání práv usnadňuje, se nevztahuje na služby přenosu vysílání poskytované jinak než prostřednictvím kabelu v uzavřené síti elektronických komunikací, např. IPTV (televize/rozhlas přenášené prostřednictvím sítí s uzavřeným okruhem založených na internetovém protokolu). Aby tedy poskytovatelé těchto služeb přenosu vysílání mohli své služby poskytovat, zejména pokud přebírají televizní a rozhlasové vysílání z jiných členských států, musí zvládat značnou zátěž spojenou s vypořádáním práv.

Cílem tohoto návrhu je podpořit přeshraniční poskytování online služeb doplňujících vysílání a usnadnit digitální přenos vysílání televizních a rozhlasových pořadů pocházejících z jiných členských států prostřednictvím uzavřených sítí úpravou právního rámce Unie. Řešení problémů spojených s vypořádáním práv vytváří podmínky, které provozovatelům vysílání a poskytovatelům služeb přenosu vysílání umožňují nabízet širší přístup k televizním

[1] Zdroj: Eurostat, Community survey on ICT usage in households and by individuals (Průzkum využívání IKT v domácnostech a jednotlivci v rámci Společenství), 2014.

[2] Princip zpětného zhlédnutí televizních pořadů, které spotřebitelům umožňuje zhlédnout pořady v čase, který si sami zvolí, obecně vychází z vypořádání programových práv v rámci omezeného časového intervalu, zpravidla 7 až 30 dní po odvysílání.

a rozhlasovým pořadům v celé EU. V důsledku toho tento návrh podpoří přístup spotřebitelů k většímu počtu televizních a rozhlasových pořadů pocházejících z jiných členských států, ať už jde o doplňkové online služby vysílacích organizací, nebo služby přenosu vysílání. Návrh zavádí společný přístup v rámci Unie a zároveň zachovává vysokou úroveň ochrany nositelů práv. Tím přispívá k fungování vnitřního trhu jakožto prostoru bez vnitřních hranic.

- **Soulad s platnými předpisy v dané oblasti politiky**

Strategie pro jednotný digitální trh[3] předkládá celou řadu iniciativ s cílem vytvořit vnitřní trh pro digitální obsah a služby. V prosinci 2015 podnikla Komise první krok v podobě návrhu nařízení Evropského parlamentu a Rady o zajištění přeshraniční přenositelnosti online služeb poskytujících obsah v rámci vnitřního trhu[4].

Tento návrh reaguje na jeden z klíčových cílů stanovených ve strategii pro jednotný digitální trh: posílit širší online přístup uživatelů v celé EU k televizním a rozhlasovým pořadům. Podpora přeshraničního poskytování online služeb doplňujících vysílání a usnadnění digitálního přenosu vysílání televizních a rozhlasových pořadů pocházejících z jiných členských států je významným krokem, který řeší konkrétní překážku v přeshraničním přístupu k vysílání obsahu ve prospěch uživatelů.

Tento návrh je v souladu s právními předpisy v oblasti autorského práva, zejména směrnicí 93/83/EHS, směrnicí 2001/29/ES, směrnicí 2006/115/ES a směrnicí 2014/26/EU. Tyto směrnice i tento návrh přispívají k fungování vnitřního trhu, zajišťují vysokou úroveň ochrany nositelům práv a usnadňují vypořádání práv.

Tento návrh také přispívá ke zlepšování přeshraničního dosahu audiovizuálních mediálních služeb, a doplňuje tak směrnici 2010/13/EU[5].

- **Soulad s ostatními politikami Unie**

Podle článku 167 Smlouvy o fungování Evropské unie (SFEU) Unie ve své činnosti podle Smluv přihlíží ke kulturním hlediskům. Usnadněním přístupu k televizním a rozhlasovým pořadům by tento návrh zlepšil přístup ke kulturnímu obsahu, zprávám a informacím.

Tento návrh přispívá k podpoře zájmů spotřebitelů tím, že podporuje přístup k televizním a rozhlasovým pořadům z jiných členských států, a je proto v souladu s politikami EU v oblasti ochrany spotřebitele a s článkem 169 SFEU.

2. PRÁVNÍ ZÁKLAD, SUBSIDIARITA A PROPORCIONALITA

- **Právní základ**

Návrh nařízení je založen na článku 114 SFEU. Uvedený článek svěřuje EU pravomoc přijímat opatření, jejichž účelem je vytvoření a fungování vnitřního trhu. To zahrnuje svobodu poskytovat a přijímat služby.

EU harmonizovala práva, která mají význam pro online šíření děl a jiných předmětů ochrany, jakož i pro přenos vysílání televizních a rozhlasových pořadů (zejména právo na rozmnožování, sdělování veřejnosti a zpřístupňování), ve směrnici 2001/29/ES.

Tento návrh nařízení má zjednodušit vypořádání práv k doplňkovým online službám poskytovaným vysílacími organizacemi zavedením zásady země původu, podle níž úkon s významem z hlediska autorského práva platí pouze v členském státě, v němž je vysílací

[3] COM(2015) 192 final.
[4] COM(2015) 627 final.
[5] Úř. věst. L 95, 15.4.2010, s. 1.

organizace usazena. Rovněž usnadní vypořádání práv ke službám přenosu vysílání poskytovaným prostřednictvím uzavřených sítí (jiných než kabelových) zavedením pravidel pro povinnou kolektivní správu. Cílem tohoto návrhu je mimo jiné zohlednit změny technologie, které vyžadují úpravu dříve harmonizovaného právního rámce.

Navrhovaným nástrojem je nařízení, neboť je třeba zajistit, aby pravidla dosáhla cíle jednotným způsobem a byla přímo použitelná.

- **Subsidiarita (v případě nevýlučné pravomoci)**

Otázka, jíž se tento návrh zabývá, konkrétně širší přístup občanů k televizním nebo rozhlasovým pořadům v celé Unii, je ve své podstatě přeshraniční povahy. Pouze unijním nástrojem lze zavést pravidlo, které uplatní zásadu země původu na přeshraniční vysílání televizních a rozhlasových pořadů. Co se týče výkonu práv k přenosu vysílání, může pouze unijní nástroj odstranit stávající roztříštěnost trhu, pokud jde o způsob správy práv ke službám digitálního přenosu vysílání, a tím provozovatelům přenosu vysílání zajistit právní jistotu. Nicméně některá zvláštní ustanovení týkající se uplatňování povinné kolektivní správy na služby přenosu vysílání poskytované prostřednictvím uzavřených sítí by měly stanovit členské státy.

- **Proporcionalita**

Návrh zavádí podpůrné mechanismy, jež mají usnadnit vypořádání autorského práva a práv s ním souvisejících ve vztahu k některým typům online vysílání a přenosu vysílání televizních a rozhlasových pořadů prostřednictvím uzavřených sítí. Je zaměřen a vztahuje se pouze na specifické segmenty trhu (doplňkové online služby provozovatelů vysílání a některé služby přenosu vysílání poskytované prostřednictvím IPTV a dalších „uzavřených“ sítí elektronických komunikací), zatímco jiné služby (např. služby na vyžádání, které nejsou spojeny s vysíláním) do jeho oblasti působnosti nespadají. Návrh navíc neukládá vysílacím organizacím povinnost poskytovat online doplňkové služby přes hranice států a poskytovatelům služeb přenosu vysílání neukládá povinnost nabízet pořady z jiného členského státu. Návrh ani nebrání výkonu smluvní svobody stran omezit využívání práv, jichž se týká zásada země původu, v souladu s právními předpisy Unie.

Pokud jde o pravidlo země původu, které se vztahuje na vypořádání práv k doplňkovým online službám provozovatelů vysílání, týká se pouze určení místa příslušných úkonů v rámci autorského práva pro účely výkonu práv (např. získání licence). Země původu proto nemá na určení místa příslušných úkonů v rámci autorského práva vliv v případě, že práva nebyla vypořádána (v případě neoprávněného vysílání).

Co se týče práv k přenosu vysílání, má návrh vliv pouze na výkon těchto práv, zatímco práva samotná ponechává beze změny. Návrh se navíc na přenos vysílání vztahuje, jen pokud se týká televizních a rozhlasových pořadů pocházejících z jiných členských států.

- **Volba nástroje**

Nařízení je přímo použitelné v členských státech, a proto je tento nástroj zárukou jednotného uplatňování pravidel v celé Unii a jejich vstupu v platnost ve stejný okamžik. To by umožnilo zajistit úplnou právní jistotu poskytovatelům služeb působícím na různých územích. Přímá použitelnost ustanovení tohoto návrhu by zabránila vzniku právní roztříštěnosti a zajistila harmonizovaný soubor pravidel, který usnadní přeshraniční poskytování služeb online vysílání televizních a rozhlasových pořadů a služeb přenosu vysílání.

3. VÝSLEDKY HODNOCENÍ *EX POST*, KONZULTACÍ SE ZÚČASTNĚNÝMI STRANAMI A POSOUZENÍ DOPADŮ

- **Hodnocení *ex-post* / kontroly účelnosti platných právních předpisů**

Komise provedla hodnocení směrnice 93/83/EHS[6], a zejména hodnocení účinnosti a relevantnosti zásady země původu tak, jak je uplatňována na družicové vysílání, a pravidel pro povinnou kolektivní správu práv ke kabelovému přenosu. Při hodnocení bylo zjištěno, že tyto mechanismy usnadnily vypořádání autorského práva a souvisejících práv k přeshraničnímu družicovému vysílání a k souběžnému kabelovému přenosu vysílání z jiných členských států. Zároveň však bylo zdůrazněno, že směrnice 93/83/EHS se – kvůli technologické specifičnosti svých ustanovení – nevztahuje na nové digitální technologie používané pro vysílání a přenos vysílání televizních a rozhlasových pořadů, které se objevily v posledních letech.

- **Konzultace se zúčastněnými stranami**

Ve dnech 24. srpna až 16. listopadu 2015 probíhala veřejná konzultace k přezkumu směrnice 93/83/EHS[7]. Vyzvala respondenty, aby poskytli zpětnou vazbu k fungování pravidel týkajících se vypořádání práv provozovatelů družicového a kabelového vysílání a posoudili případnou nutnost rozšířit tato pravidla na online vysílání a přenos vysílání uskutečňovaný jinak než kabelem. Komise kromě toho vedla se zúčastněnými stranami (provozovateli veřejnoprávního a komerčního vysílání, telekomunikačními operátory, nositeli práv a organizacemi kolektivní správy) rozsáhlé diskuse v letech 2015–2016 s cílem projednat otázky spojené s online vysíláním a přenosem vysílání televizních a rozhlasových pořadů.

Spotřebitelé jsou většinou pro obecné rozšíření zásady země původu na všechny online služby, přestože se někteří z nich domnívají, že tento mechanismus nemusí stačit pro zajištění přeshraničního přístupu. Všichni provozovatelé veřejnoprávního vysílání i komerční rádia požadují, aby zásada země původu byla uplatňována na online služby spojené s vysíláním. Naproti tomu provozovatelé komerčního vysílání, nositelé práv a organizace kolektivní správy mají k rozšířenému uplatňování zásady země původu silné výhrady. Domnívají se, že toto rozšíření by je omezilo v možnosti prodávat licence k právům na teritoriální bázi.

Spotřebitelé, provozovatelé kabelového vysílání, telekomunikační operátoři, provozovatelé veřejnoprávního vysílání a převážná většina organizací kolektivní správy je pro případné rozšíření povinné kolektivní správy na souběžný přenos vysílání televizních a rozhlasových pořadů i na jiných platformách než prostřednictvím kabelové sítě. Mnoho organizací kolektivní správy a provozovatelů veřejnoprávního vysílání, jakož i někteří provozovatelé kabelového vysílání a telekomunikační operátoři trvají na tom, aby se toto rozšíření omezilo na „uzavřená prostředí“, jež fungují obdobným způsobem jako kabelové vysílání. Většina nositelů práv je proti případnému rozšíření režimu povinné kolektivní správy, protože by mohlo narušit trhy. Proti se staví i provozovatelé komerčního vysílání.

V opatřeních stanovených v tomto návrhu byla zohledněna řada obav vyjádřených zúčastněnými stranami, zejména pokud jde o oblast působnosti rozšířené zásady země původu (např. služby videa na vyžádání provozovatelů vysílání do této oblasti nespadají; zasahuje se

---

6 Viz hodnocení *ex-post* (REFIT) směrnice o družicovém vysílání a kabelovém přenosu (93/83/EHS).

7 Viz Synopsis Report on the Responses to the Public Consultation on the Review of the Satellite and Cable Directive (Souhrnná zpráva o odpovědích v rámci veřejné konzultace k přezkumu směrnice o družicovém vysílání a kabelovém přenosu), https://ec.europa.eu/digital-single-market/en/news/full-report-public-consultation-review-eu-satellite-and-cable-directive.

pouze do vypořádání práv, která jsou nezbytná pro doplňkové online služby) a o mechanismus povinné kolektivní správy práv (která je omezena na uzavřené sítě).

- **Sběr a využití výsledků odborných konzultací**

K uplatňování pravidel EU v oblasti autorského práva na digitální prostředí (zejména s ohledem na online vysílání a přenos vysílání po digitálních sítích) byly vypracovány právní[8] a ekonomické[9] studie. Kromě toho byla v letech 2015–2016 vypracována studie v souvislosti s hodnocením směrnice o družicovém vysílání a kabelovém přenosu a posouzením možného rozšíření její oblasti působnosti[10].

- **Posouzení dopadů**

K tomuto návrhu bylo provedeno posouzení dopadů[11]. Dne 22. července 2016 Výbor pro kontrolu regulace vydal kladné stanovisko pod podmínkou, že posouzení dopadů bude dále doplněno[12]. Konečné posouzení dopadů zohledňuje připomínky obsažené v uvedeném stanovisku.

Posouzení dopadů zkoumá dva soubory možností politiky, jejichž cílem je usnadnit vypořádání práv i) pro online vysílání televizních a rozhlasových pořadů a ii) pro digitální přenos vysílání televizních a rozhlasových pořadů.

Pokud jde o online vysílání televizních a rozhlasových pořadů, byly kromě základního scénáře zkoumány další tři možnosti politiky. Nelegislativní možnost (možnost č. 1), spočívající v podporování dobrovolných dohod, jež by usnadnily vypořádání práv k některým online službám provozovatelů vysílání, přijata nebyla, protože její výsledek by byl nejistý. Závisel by totiž na ochotě zúčastněných stran udělit k právům licenci a nezajišťoval by jednotný režim udělování licencí. Uplatňování zásady země původu na online vysílání bylo zkoumáno z hlediska dvou legislativních možností: v rámci možnosti č. 2 byla oblast působnosti omezena na online služby provozovatelů vysílání, které doplňují původní vysílání (konkrétně souběžné vysílání a služby zpětného zhlédnutí); v rámci možnosti č. 3 byla oblast působnosti rozšířena na online přenosy, které nejsou spojeny s vysíláním (služby internetového vysílání). Možnost č. 2 by výrazně snížila transakční náklady provozovatelům vysílání, kteří jsou ochotni zpřístupnit své vysílání online a přes hranice. Možnost č. 3 by tyto výhody v zásadě rozšířila na provozovatele internetového vysílání; avšak vzhledem k tomu, že trh s internetovým vysíláním se stále teprve rozvíjí a že provozovatelé online služeb mohou v rámci EU snadno měnit své místo podnikání, vytvořila by rovněž právní nejistotu pro

---

8 Study on the application of Directive 2001/29/EC on copyright and related rights in the information society (Studie o uplatňování směrnice 2001/29/ES o autorském právu a právech s ním souvisejících v informační společnosti – viz zejména část věnovanou „přenosu vysílání obsahu chráněného autorským právem po digitálních sítích“): http://ec.europa.eu/internal_market/copyright/studies/index_en.htm;
Study on the making available right and its relationship with the reproduction right in cross-border digital transmissions (Studie o právu na zpřístupňování a jeho vztahu k právu na rozmnožování v přeshraničním digitálním vysílání): http://ec.europa.eu/internal_market/copyright/docs/studies/141219-study_en.pdf.

9 Economic Analysis of the Territoriality of the Making Available Right in the EU: (Ekonomická analýza teritoriality práva na zpřístupňování v EU): http://ec.europa.eu/internal_market/copyright/docs/studies/1403_study1_en.pdf.

10 Survey and data gathering to support the evaluation of the Satellite and Cable Directive 93/83/EEC and assessment of its possible extension, 2016 (Průzkum a shromažďování údajů v souvislosti s hodnocením směrnice 93/83/EHS o družicovém vysílání a kabelovém přenosu a posouzení možného rozšíření její oblasti působnosti, 2016 [Add reference when published].

11 Add link to IA and Executive Summary

12 Add link to RSB opinion

nositele práv a mohla by vést ke snížení úrovně ochrany. Možnost č. 3 byla proto zamítnuta. Za vhodnější byla považována možnost uplatňovat zásadu země původu pouze na určité přesně vymezené online služby provozovatelů vysílání (možnost č. 2). Snížením transakčních nákladů spojených s přeshraničním vysíláním tato možnost otevře provozovatelům vysílání nové příležitosti k tomu, nabízet své online služby přes hranice, zejména pokud jde o obsah, který nepodléhá územní výlučnosti. Tato varianta neupírá nositelům práv ani provozovatelům vysílání možnost i nadále udělovat licence k právům na teritoriálním základě, s výhradou požadavků právních předpisů EU a vnitrostátních právních předpisů.

Pokud jde o digitální přenos vysílání televizních a rozhlasových pořadů, byly kromě základního scénáře zkoumány další tři možnosti politiky. V rámci možnosti č. 1 byla oblast působnosti povinné kolektivní správy práv omezena na služby přenosu vysílání prostřednictvím IPTV a další služby přenosu vysílání poskytované přes „uzavřené“ sítě elektronických komunikací, zatímco v rámci možnosti č. 2 by rovněž zahrnovala služby přenosu vysílání „over-the-top“, pokud jsou poskytovány přesně vymezenému počtu uživatelů. Ačkoli by možnost č. 2 mohla znamenat nižší transakční náklady na vypořádání práv u širší škály služeb přenosu vysílání, rovněž by představovala riziko narušení výlučných online práv a distribučních strategií nositelů práv, což by mohlo vést ke snížení příjmů z licencí. Možnost č. 1 takové riziko nepředstavovala, protože většina služeb přenosu vysílání poskytovaných prostřednictvím „uzavřených“ sítí elektronických komunikací využívá již vybudované infrastruktury na určitém území. Možnost č. 1 byla zvolena jako nejvhodnější. Očekává se, že spotřebitelům zvýší možnost výběru v oblasti služeb přenosu vysílání televizních a rozhlasových pořadů z jiných členských států.

Předpokládá se, že návrh přinese pozitivní výsledky z hlediska přínosů v poměru k nákladům. Transakční náklady spojené s vypořádáním práv by se měly snížit, čímž se zlepší výběr pro spotřebitele, aniž by to mělo neblahé důsledky pro nositele práv. Návrh by dále mohl nositelům práv přinést nové příležitosti v oblasti udělování licencí a vytvořit další příjmy z licencí.

- **Účelnost a zjednodušování právních předpisů**

Návrh by snížil transakční náklady provozovatelům televizního a rozhlasového vysílání, jakož i poskytovatelům služeb přenosu vysílání, takže by měl příznivý dopad na malé a střední podniky, jež v této oblasti působí. Rovněž se očekává, že bude mít přínos pro nositele práv, zejména jednotlivé nositele práv, mikropodniky a malé a střední podniky, které nejsou schopny spravovat jednotlivé licenční smlouvy s velkým počtem poskytovatelů služeb na různých územích. Výjimky pro mikropodniky nebo zmírňující opatření ve prospěch malých a středních podniků tudíž nebyly považovány za nutné.

V tomto návrhu, který se zaměřuje na online vysílání a digitální přenos vysílání televizních a rozhlasových pořadů, byl pečlivě prozkoumán a zohledněn vývoj nových technologií. Některé druhy online vysílání a služeb přenosu vysílání byly z oblasti působnosti tohoto návrhu vyloučeny, zejména kvůli nejistotě spojené se současným vývojem na trhu a novosti určitých služeb.

- **Základní práva**

Stanovením licenčních režimů vztahujících se na některé typy přeshraničního online vysílání a přenosu vysílání přes uzavřené sítě bude mít návrh omezený dopad na autorské právo jakožto právo na vlastnictví a na svobodu podnikání, jež jsou chráněny podle článků 17 a 16 Listiny základních práv Evropské unie. Návrh bude mít zároveň přínos pro svobodu projevu a informací, chráněnou podle článku 11 Listiny, jelikož zvýší přeshraniční poskytování a příjem televizních a rozhlasových pořadů, které pocházejí z jiných členských států.

4. ROZPOČTOVÉ DŮSLEDKY

Návrh nemá žádný dopad na rozpočet Evropské unie.

5. OSTATNÍ PRVKY

- **Plány provádění a monitorování, hodnocení a podávání zpráv**

První sběr údajů by měl být proveden v okamžiku vstupu tohoto nařízení v platnost, aby byl vytvořen referenční základ pro budoucí hodnocení. Proces monitorování by se pak soustředil na pokrok dosažený v oblasti přeshraniční dostupnosti televizních a rozhlasových pořadů, přičemž údaje by byly shromažďovány každé dva až tři roky.

Podle článku 6 návrhu provede Komise přezkum tohoto nařízení a předloží zprávu o hlavních zjištěních Evropskému parlamentu, Radě a Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru. Tato zpráva bude obsahovat posouzení dopadů nařízení na přeshraniční dostupnost doplňkových online služeb. Tento přezkum bude proveden v souladu s pokyny Komise pro zlepšování právní úpravy.

- **Podrobné vysvětlení konkrétních ustanovení návrhu**

Článek 1 vymezuje služby, na něž se vztahují opatření (konkrétně „doplňkové online služby“ a služby „přenosu vysílání“). Tyto definice budou v Unii uplatňovány jednotně.

Článek 2 stanoví, že k úkonům v rámci autorského práva, jež mají význam pro poskytování doplňkové online služby, dochází výlučně v členském státě, v níž je usazena vysílací organizace. Pojem „hlavního místa podnikání“ vysílací organizace by byl v souladu s právem Unie.

Články 3 a 4 upravují výkon práva na přenos vysílání, na něž se návrh vztahuje. Stanoví pravidla obdobná pravidlům stanoveným v článcích 9 a 10 směrnice 93/83/ES, které se týkají kabelového přenosu. Článek 3 ponechává členským státům určitý prostor pro uvážení jako v případě kabelového přenosu podle směrnice 93/83/ES. Články 3 a 4 obsahují ustanovení týkající se povinné kolektivní správy autorského práva a práv s ním souvisejících, jež mají význam pro přenos vysílání, právní domněnky zastoupení organizacemi kolektivní správy a výkonu práva ke kabelovému přenosu vysílacími organizacemi.

Článek 5 obsahuje přechodná ustanovení.

Článek 6 stanoví, že Komise provede přezkum tohoto nařízení a předloží zprávu o jeho hlavních zjištěních. Ukládá členským státům povinnost sdělit Komisi informace, jež jsou k vypracování této zprávy nezbytné.

Článek 7 obsahuje závěrečná ustanovení, konkrétně den vstupu nařízení v platnost a den, od kterého se nařízení použije.

2016/0284 (COD)

Návrh

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY,

kterým se stanoví pravidla pro výkon autorského práva a práv s ním souvisejících, jež se použijí na některá online vysílání vysílacích organizací a přenosy vysílání televizních a rozhlasových pořadů

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 114 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru[13],

s ohledem na stanovisko Výboru regionů[14],

v souladu s řádným legislativním postupem,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) S cílem přispět k fungování vnitřního trhu je nezbytné stanovit plošnější šíření televizních a rozhlasových pořadů pocházejících z jiných členských států ve prospěch uživatelů v celé Unii tím, že se usnadní udělování licencí k autorskému právu a souvisejícím právům k dílům a jiným předmětům ochrany, jež jsou ve vysílání těchto pořadů obsaženy. Televizní a rozhlasové pořady jsou jistě důležitým nástrojem k prosazování kulturní a jazykové rozmanitosti, sociální soudržnosti a přístupu k informacím.

(2) Rozvoj digitálních technologií a internetu změnil způsob distribuce televizních a rozhlasových pořadů i přístupu k nim. Uživatelé stále více očekávají, že budou mít přístup jak k živému vysílání televizních a rozhlasových pořadů, tak k jejich vysílání na vyžádání, a to tradičními kanály, jako jsou družice nebo kabel, i prostřednictvím online služeb. Vysílací organizace proto čím dál častěji kromě vlastního vysílání televizních a rozhlasových pořadů nabízejí i online služby, které jejich vysílání doplňují, jako je služba souběžného vysílání nebo zpětného zhlédnutí. Poskytovatelé služeb přenosu vysílání, kteří slučují vysílání televizních a rozhlasových programů do balíčků a poskytují je uživatelům souběžně s původním vysíláním v nezměněné a nezkrácené podobě, využívají k přenosu vysílání různých technik, jako jsou kabelové, družicové nebo zemské digitální sítě, sítě s uzavřeným okruhem založené na internetovém protokolu nebo mobilní sítě, jakož i otevřený internet. Na straně uživatelů roste poptávka po přístupu k vysílání televizních a rozhlasových pořadů, jež pocházejí z jejich členského státu, ale i těch, jež pocházejí z jiných členských států

[13] Úř. věst. , , s. .
[14] Úř. věst. , , s. .

Unie; mezi těmito uživateli jsou příslušníci jazykových menšin Unie, jakož i osoby, které žijí v jiném členském státě než ve svém domovském členském státě.

(3) Poskytování online služeb, které doplňují vysílání, a poskytování služeb přenosu vysílání, a tudíž i volnému pohybu televizních a rozhlasových pořadů v Unii brání celá řada překážek. Vysílací organizace denně odvysílají několik hodin zpravodajských, kulturních, politických, dokumentárních nebo zábavních pořadů. Tyto pořady v sobě zahrnují rozličný obsah, např. audiovizuální, hudební, literární nebo grafická díla, který je chráněn autorským právem nebo právy s ním souvisejícími podle právních předpisů Unie. Výsledkem je složitý proces vypořádávání práv s celou řadou nositelů práv a k různým kategoriím děl a jiných předmětů ochrany. Práva je často nutno vypořádat v krátkém časovém rámci, zejména při přípravě pořadů, jako jsou zprávy nebo aktuální události. Aby vysílací organizace mohly své online služby zpřístupňovat i přes hranice států, musí vlastnit požadovaná práva k dílům a jiným předmětům ochrany pro všechna příslušná území, což vypořádání těchto práv činí ještě složitějším.

(4) Poskytovatelé služeb přenosu vysílání, kteří obvykle nabízejí mnoho různých programů, v jejichž televizních a rozhlasových pořadech je užita celá řada děl a jiných předmětů ochrany, mají na získání potřebných licencí velmi krátkou lhůtu, takže vypořádání práv pro ně představuje značnou zátěž. Zároveň hrozí, že díla a jiné předměty ochrany nositelů práv budou využívány bez povolení nebo řádně vyplacené odměny.

(5) Práva k dílům a jiným předmětům ochrany jsou harmonizována mimo jiné směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2001/29/ES[15] a směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2006/115/ES[16].

(6) Směrnice Rady 93/83/EHS[17] usnadňuje přeshraniční družicové vysílání a kabelový přenos televizních a rozhlasových programů z jiných členských států Unie. Ustanovení této směrnice o přenosech vysílacích organizací se však omezují pouze na družicové vysílání, a tudíž se nevztahují na online služby, které vysílání doplňují, a zároveň se ustanovení o kabelovém přenosu televizních a rozhlasových programů z jiných členských států omezují na současný, neměněný a nekrácený přenos kabelem nebo mikrovlnným systémem, a nevztahují se na tento přenos prostřednictvím jiných technologií.

(7) Přeshraniční poskytování online služeb doplňujících vysílání a přenos vysílání televizních a rozhlasových pořadů pocházejících z jiných členských států by proto mělo být usnadněno přizpůsobením právního rámce pro výkon autorského práva a práv s ním souvisejících, jež mají pro tyto činnosti význam.

(8) Doplňkové online služby, na něž se vztahuje toto nařízení, jsou služby nabízené vysílacími organizacemi, které mají jednoznačný a podřadný vztah k vysílání. Patří mezi ně služby umožňující lineární přístup k televizním a rozhlasovým pořadům

---

15 Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/29/ES ze dne 22. května 2001 o harmonizaci určitých aspektů autorského práva a práv s ním souvisejících v informační společnosti, Úř. věst. L 167, 22.6.2001, s. 10.

16 Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/115/ES ze dne 12. prosince 2006 o právu na pronájem a půjčování a o některých právech v oblasti duševního vlastnictví souvisejících s autorským právem, Úř. věst. L 376, 27.12.2006, s. 28.

17 Směrnice Rady 93/83/EHS ze dne 27. září 1993 o koordinaci určitých předpisů týkajících se autorského práva a práv s ním souvisejících při družicovém vysílání a kabelovém přenosu, Úř. věst. L 248, 6.10.1993, s. 15.

souběžně s vysíláním a služby, které během vymezeného období po odvysílání umožňují přístup k televizním a rozhlasovým pořadům, jež vysílací organizace již odvysílala (tzv. služby zpětného zhlédnutí). Kromě toho doplňkové online služby zahrnují služby, které umožňují přístup k materiálům obohacujícím nebo jinak rozšiřujícím televizní a rozhlasové pořady, jež vysílací organizace vysílá, mimo jiné prostřednictvím upoutávek na obsah příslušného pořadu a jeho rozšíření, doplnění nebo recenzí. Poskytování přístupu k jednotlivým dílům nebo jiným předmětům ochrany, které byly do televizního nebo rozhlasového pořadu začleněny, by za doplňkovou online službu být považovány neměly. Stejně tak do definice doplňkové online služby nespadá poskytování přístupu k dílům nebo jiným předmětům ochrany nezávisle na vysílání, jako jsou služby umožňující přístup k jednotlivým hudebním nebo audiovizuálním dílům, hudebním albům nebo videím.

(9) Aby bylo usnadněno vypořádání práv k přeshraničnímu poskytování doplňkových online služeb, je nezbytné stanovit zavedení zásady země původu, pokud jde o výkon autorského práva a práv s ním souvisejících, jež mají význam pro úkony, k nimž dochází během poskytování příslušné doplňkové online služby, přístupu k ní nebo jejího využívání. Uvedená zásada země původu by měla být uplatňována výlučně na vztah mezi nositeli práv (nebo subjekty zastupujícími nositele práv, jako jsou organizace kolektivní správy) a vysílacími organizacemi a výhradně pro účely poskytování příslušné doplňkové online služby, přístupu k ní nebo jejího využívání. Zásada země původu by neměla být uplatňována na obsah, který je chráněn autorským právem nebo právy s ním souvisejícími a který je do doplňkové online služby zahrnut, pokud jde o jeho následné sdělení veřejnosti nebo rozmnožování.

(10) Jelikož se má za to, že k poskytování doplňkové online služby, přístupu k ní nebo jejímu využívání dochází výlučně v členském státě, v němž má vysílací organizace hlavní místo podnikání, přestože doplňkovou online službu lze *de facto* poskytovat přes hranice do jiných členských států, je nutné zajistit, aby strany při posuzování výše náhrady poskytované za dotčená práva přihlížely ke všem aspektům této doplňkové online služby, jako jsou její charakteristiky, diváci a posluchači, včetně diváků a posluchačů v členském státě, v němž má vysílací organizace hlavní místo podnikání, a v dalších členských státech, v nichž je tato doplňková online služba přijímána a využívána, a jazyková verze.

(11) Díky zásadě smluvní svobody bude možné nadále omezovat využívání práv, jichž se týká zásada země původu stanovená v tomto nařízení, zejména pokud jde o některé technické prostředky vysílání nebo určité jazykové verze, za předpokladu, že uvedená omezení týkající se využívání těchto práv budou v souladu s právními předpisy Unie.

(12) Poskytovatelé služeb přenosu vysílání nabízených prostřednictvím družicových a zemských digitálních sítí, sítí s uzavřeným okruhem založených na internetovém protokolu, mobilních a podobných sítí poskytují služby rovnocenné službám zajišťovaným poskytovateli služeb kabelového přenosu, pokud přenesou současně, v neměněné a nekrácené podobě a za účelem příjmu veřejností původní vysílání televizních nebo rozhlasových pořadů z jiného členského státu, je-li toto původní vysílání uskutečňováno kabelem nebo bezdrátově, včetně vysílání přes družici, avšak s výjimkou online vysílání, a je-li určeno pro příjem veřejností. Z tohoto důvodu by měli být zahrnuti do oblasti působnosti tohoto nařízení a využívat výhod mechanismu zavádějícího povinnou kolektivní správu práv. Služby přenosu vysílání, které jsou nabízeny na otevřeném internetu, by však měly být z oblasti působnosti tohoto nařízení vyloučeny, neboť mají odlišné vlastnosti. Nejsou spojeny s žádnou konkrétní infrastrukturou a jejich schopnost zajistit kontrolované prostředí je například ve

srovnání s kabelovými sítěmi nebo sítěmi s uzavřeným okruhem založenými na internetovém protokolu omezená.

(13) V zájmu zajištění právní jistoty poskytovatelům služeb přenosu vysílání nabízených prostřednictvím družicových a zemských digitálních sítí, sítí s uzavřeným okruhem založených na internetovém protokolu a mobilních nebo podobných sítí a za účelem odstranění rozdílů ve vnitrostátních právních předpisech, které tyto služby přenosu vysílání upravují, by se měla použít obdobná pravidla, jaká se vztahují na kabelový přenos definovaný ve směrnici 93/83/EHS. Pravidla stanovená touto směrnicí zahrnují povinnost, aby právo udělit nebo odmítnout povolení poskytovateli služby přenosu vysílání bylo vykonáváno prostřednictvím organizace kolektivní správy. Tím není dotčena směrnice 2014/26/EU[18], a zejména její ustanovení týkající se práv nositelů práv, pokud jde o volbu organizace kolektivní správy.

(14) Veškerá práva vysílacích organizací k jejich vysílání, včetně práva k obsahu pořadů, by měla být osvobozena od povinné kolektivní správy práv uplatňované na přenosy vysílání. Poskytovatelé služeb přenosu vysílání a vysílací organizace mají obvykle trvalé obchodní vztahy, v důsledku čehož je totožnost vysílacích organizací poskytovatelům služeb přenosu vysílání známa, takže vypořádání práv s vysílacími organizacemi je poměrně jednoduché. Získání potřebných licencí od vysílacích organizací tudíž pro poskytovatele služeb přenosu vysílání nepředstavuje stejnou zátěž, jíž jsou vystaveni při získávání licencí od nositelů práv k dílům a jiným předmětům ochrany, které jsou do přenosu vysílání televizních a rozhlasových pořadů zahrnuty. Zjednodušovat postup udělování licencí s ohledem na práva vysílacích organizací není proto nutné.

(15) Aby nebylo obejito uplatňování zásady země původu prodloužením platnosti stávajících dohod týkajících se autorského práva a práv s ním souvisejících, jež mají význam pro poskytování doplňkové online služby, jakož i pro přístup k této službě nebo její využívání, je nutné uplatnit zásadu země původu i na stávající dohody, avšak s přechodným obdobím.

(16) Toto nařízení respektuje základní práva a dodržuje zásady zakotvené v Listině základních práv Evropské unie. Přestože zřejmě dochází k zásahu do výkonu práv nositelů práv v tom smyslu, že k výkonu práva na sdělování veřejnosti je s ohledem na služby přenosu vysílání požadována povinná kolektivní správa, je třeba tuto podmínku stanovit cíleně pro zvláštní služby tak, aby umožnila plošnější přeshraniční šíření rozhlasových a televizních pořadů tím, že se usnadní vypořádání těchto práv.

(17) Aby bylo dosaženo cíle, jímž je podpora přeshraničního poskytování doplňkových online služeb a usnadnění přenosu vysílání televizních a rozhlasových pořadů pocházejících z jiných členských států, je vhodné přijmout nařízení, které je v členských státech přímo použitelné. Nařízení je nezbytné k tomu, aby bylo zaručeno jednotné uplatňování pravidel ve všech členských státech a aby tato pravidla vstoupila s ohledem na všechna dotčená vysílání a přenosy vysílání v platnost současně. Přímá použitelnost nařízení zmírňuje roztříštěnost právních předpisů a zajišťuje větší jednotnost tím, že zavádí harmonizovaný soubor pravidel, která podporují volný pohyb televizních a rozhlasových pořadů pocházejících z jiných členských států.

[18] Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/26/EU ze dne 26. února 2014 o kolektivní správě autorského práva a práv s ním souvisejících a udělování licencí pro více území k právům k užití hudebních děl online na vnitřním trhu, Úř. věst. L 84, 20.3.2014, s. 72.

(18) Až bude nařízení v platnosti po určité období, měl by být proveden jeho přezkum, aby bylo možné posoudit mimo jiné to, do jaké míry se přeshraniční poskytování doplňkových online služeb zvýšilo ve prospěch evropských spotřebitelů, a tím i ve prospěch větší kulturní rozmanitosti v Unii.

(19) Jelikož cíle tohoto nařízení, totiž podpořit přeshraniční poskytování doplňkových online služeb a usnadnit přenos vysílání televizních a rozhlasových pořadů pocházejících z jiných členských států, nelze uspokojivě dosáhnout na úrovni členských států, a proto jej může být z důvodu rozsahu a účinků lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje toto nařízení rámec toho, co je nezbytné k dosažení jeho cíle. Pokud jde o přeshraniční poskytování doplňkových online služeb, toto nařízení stanoví podpůrné mechanismy, jež mají usnadnit vypořádání autorského práva a práv s ním souvisejících. Toto nařízení nezavazuje vysílací organizace k přeshraničnímu poskytování těchto služeb. Dále toto nařízení neukládá poskytovatelům služeb přenosu vysílání, aby do svých služeb zahrnuli televizní nebo rozhlasové pořady pocházející z jiných členských států. Toto nařízení se týká pouze výkonu některých práv k přenosu vysílání v míře, jež je nezbytná k zajištění jednoduššího udělování licencí k autorskému právu a souvisejícím právům k těmto službám, a pouze s ohledem na televizní a rozhlasové pořady pocházející z jiných členských států Unie,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1
Definice

Pro účely tohoto nařízení se rozumí:

a) „doplňkovou online službou“ online služba, spočívající ve veřejném poskytování rozhlasových nebo televizních pořadů vysílací organizací nebo pod kontrolou a na odpovědnost této organizace současně s vysíláním těchto pořadů vysílací organizací nebo po vymezené období po jejich odvysílání touto organizací, jakož i všech materiálů vytvořených vysílací organizací nebo pro tuto organizaci, které vysílání doplňují;

b) „přenosem vysílání“ současný, neměněný a nekrácený přenos vysílání, jiný než kabelový přenos, vymezený ve směrnici 93/83/EHS, a jiný než přenos vysílání poskytovaný prostřednictvím služby přístupu k internetu, vymezené v nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 2015/2120[19], který je určen pro veřejný příjem původního vysílání televizních a rozhlasových pořadů určených pro příjem veřejností z jiného členského státu kabelem, bezdrátově, včetně vysílání přes družici, avšak s výjimkou online vysílání, pokud tento přenos vysílání uskutečňuje jiná strana než vysílací organizace, která uskutečnila původní vysílání nebo pod jejíž kontrolou a na jejíž odpovědnost bylo toto vysílání uskutečněno.

[19] Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/2120 ze dne 25. listopadu 2015, kterým se stanoví opatření týkající se přístupu k otevřenému internetu a mění směrnice 2002/22/ES o univerzální službě a právech uživatelů týkajících se sítí a služeb elektronických komunikací a nařízení (EU) č. 531/2012 o roamingu ve veřejných mobilních komunikačních sítích v Unii, Úř. věst. L 310, 26.11.2015, s. 1.

Článek 2

Uplatnění zásady „země původu“ na doplňkové online služby

1) Má se za to, že k úkonu sdělování veřejnosti a aktu zpřístupňování, k nimž dochází při poskytování doplňkové online služby pod kontrolou a na odpovědnost vysílací organizace, jakož i k úkonům rozmnožení, jež jsou nezbytné k poskytování doplňkové online služby, přístupu k ní a jejímu využívání, dochází pro účely výkonu autorského práva a práv s ním souvisejících, jež mají pro tyto úkony význam, výlučně v členském státě, v němž má vysílací organizace hlavní místo podnikání.

2) Při stanovení výše náhrady poskytované za práva, na něž se vztahuje zásada země původu podle odstavce 1, vezmou strany v úvahu všechny aspekty doplňkové online služby, jako jsou její charakteristiky, diváci a posluchači a jazyková verze.

Článek 3

Výkon práv k přenosu vysílání jinými nositeli práv než vysílacími organizacemi

1) Jiní nositelé autorského práva a práv s ním souvisejících než vysílací organizace mohou svá práva na udělení nebo odmítnutí povolení k přenosu vysílání vykonávat pouze prostřednictvím organizace kolektivní správy.

2) Pokud nositel práv nepřevedl správu práva uvedeného v odstavci 1 na organizaci kolektivní správy, má se za to, že správou práva jménem tohoto nositele práv je pověřena organizace kolektivní správy, která spravuje práva stejné kategorie na území členského státu, pro který poskytovatel služby přenosu vysílání žádá o vypořádání práv k přenosu vysílání.

3) V případě, že práva dané kategorie spravuje na území daného členského státu více než jedna organizace kolektivní správy, může se nositel práv svobodně rozhodnout, která z těchto organizací kolektivní správy má být považována za tu, již správou svého práva pověřil. Pokud v této situaci nositel práv žádnou organizaci kolektivní správy nevybere, je na členském státě, pro jehož území poskytovatel služby přenosu vysílání o vypořádání práv k přenosu vysílání žádá, aby určil, která z organizací kolektivní správy má být považována za tu, jež je správou práva daného nositele práv pověřena.

4) Nositel práv má stejná práva a povinnosti vyplývající z dohody mezi poskytovatelem služby přenosu vysílání a organizací kolektivní správy, která je považována za pověřenou správou jeho práva, jako nositelé práv, kteří tuto organizaci kolektivní správy správou svých práv již pověřili, a může uplatňovat tato práva po dobu, kterou stanoví dotčený členský stát a která nesmí být kratší tří let od data přenosu vysílání, které jeho dílo nebo jiný předmět ochrany obsahuje.

5) Členský stát může stanovit, že pokud nositel práv povolí na jeho území původní vysílání díla nebo jiného předmětu ochrany, má se za to, že tento nositel práv souhlasí s tím, že svá práva k přenosu vysílání nebude vykonávat individuálně, nýbrž v souladu s tímto nařízením.

Článek 4

Výkon práv k přenosu vysílání vysílacími organizacemi

Článek 3 se nevztahuje na práva vykonávaná vysílací organizací s ohledem na její vlastní vysílání, bez ohledu na to, zda jsou dotčená práva její vlastní nebo zda na ni byla převedena jinými nositeli autorského práva nebo nositeli souvisejících práv.

Článek 5
Přechodné ustanovení

Na dohody o výkonu autorského práva a práv s ním souvisejících, jež mají význam pro úkony sdělování veřejnosti a zpřístupňování a k nimž dochází v průběhu poskytování doplňkové online služby, jakož i pro úkony rozmnožení, jež jsou nezbytné k poskytování doplňkové online služby, přístupu k ní nebo jejímu využívání, které jsou v platnosti ke dni *[the date mentioned in Article 7(2), to be inserted by OPOCE]*, se vztahuje článek 2 ode dne *[the date mentioned in Article 7(2) + 2 years, to be inserted by OPOCE]*, pokud jejich platnost po tomto dni skončí.

Článek 6
Přezkum

1) Nejpozději *[3 years after the date mentioned in Article 7(2) to be inserted by OPOCE]* Komise provede přezkum tohoto nařízení a předloží zprávu o hlavních zjištěních Evropskému parlamentu, Radě a Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru.

2) K vypracování zprávy uvedené v odstavci 1 poskytnou členské státy Komisi potřebné informace.

Článek 7
Závěrečná ustanovení

1) Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v Úředním věstníku Evropské unie.

2) Použije se ode dne [6 months following the day of its publication, to be inserted by OPOCE].

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne

Za Evropský parlament	*Za Radu*
předseda	*předseda/předsedkyně*